

[Sønderup.]

Vedkommende vil blive sænket meget væsentligt. Jeg kunde tænke mig, hvis Udgangspunktet er de Beregninger, vi fik udleveret i Fjor, da vi behandlede Loven, at det vil komme til at ligge i Omegnen af 130 Kr. om Aaret i Modsætning til 200 Kr. nu. Forholder det sig saaledes, tør jeg nok antyde, at saa bliver der ikke saa forfærdelig meget tilbage af Forsikring i en saadan Ordning, men det er maaske heller ikke Hensigten. Det tyder Lovforslaget i hvert Fald ikke paa. Jeg tror aldrig, man har staaet over for et Lovforslag paa disse Omraader, hvor der var en saa forsvindende lille Sammenhæng imellem egen Ydelse og de Krav, som man stiller til Statsmagten.

Da vi sidst havde Arbejdsløshedsloven til Behandling, blev der af den daværende Arbejdsminister, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, med Tilslutning baade fra radikal, konservativ og fra mit Partis Side, givet Tilsagn om, at hvis enkelte Kasser skulde komme i Vanskeligheder, saa vilde man søge Finansudvalgets Tilslutning til en særlig Bevilling. Man har jo i lignende Situationer tidligere betjent sig af samme Fremgangsmaade. Det Løfte var Baggrunden for, at man, da jeg var Arbejdsminister, fik Finansministeriets Tilslutning til at andrage Finansudvalget om en særlig Bevilling paa 6 Mill. Kr. til Arbejdsmandenes Kasse, om hvilken det gælder, at den vitterlig er i Vanskeligheder og har Besværligheder. Men det gik jo saadan med det Andragende, at det efter Ønske fra socialdemokratisk Side, da Socialdemokratiet overtog Styret, blev stillet i Bero, og man kan i og for sig godt forstaa det, naar man ser de helt anderledes vidtgaende Krav, som man nu rejser. Men, som sagt, det Tilsagn, vi har givet vedrørende de vanskeligt stillede Kasser, vedstaar vi, og derfor er vi ogsaa villige til at forhandle om en Ordning angaaende dette Problem. Det er for øvrigt ogsaa næsten det eneste Punkt i Lovforslaget, hvorom vi uden Betænkeligheder kan sige, at det er vi villige til at optage en Realitetsdrøftelse af, men da dette Problem egentlig godt kunde løses gennem Finansudvalget, er det foreliggende Lovforslag i nogen Grad overflødig.

Jeg ved, at der er ankommet eller vil ankomme et Andragende fra Kristelig Fælleskasse om paa lignende Vis, som Tilfældet var i Fjor, at faa Tilskud. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om han er sindet at fremme Andragendet. Det var nemlig rart at faa Besked i saa Henseende, for saafremt den

højtærede Minister ikke er til Sinds at imødekomme eller viderebefordre dette Andragende, maa vi prøve paa at finde andre Veje, da det efter min Opfattelse ligger saadan under Hensyn til de Tilsagn, der blev givet fra forskellig Side i Fjor, at der er et Flertal i Salen for, at en saadan Støtte skal ydes.

I Forbindelse med det foreliggende Lovforslag er der et andet Lovforslag til Behandling i Dag, nemlig Lovforslaget om de kommunale Beskæftigelsesudvalg. Jeg havde paa Forhaand den Opfattelse, at vi skulde behandle de to Lovforslag under eet, det var for saa vidt naturligt, som de har nær Tilknnytning til hinanden. Jeg forstaa imidlertid, at man fra socialdemokratisk Side har to Ordførere, og derfor kan det maaske være problematisk, om man allerede i første Omgang mere indgaaende kan beskæftige sig med Lovforslaget om de kommunale Beskæftigelsesudvalg. Da Forholdet imidlertid er det, at jeg ikke har saa forfærdelig mange Bemærkninger at knytte til dette Lovforslag, kunde jeg maaske for ikke at spille Tiden tale om det allerede nu.

Hvad angaar Ændringerne i Loven om de kommunale Beskæftigelsesudvalg maa jeg afvise det foreliggende Lovforslag i dets Helhed. Det gælder om den deri omhandlede Institution, at den er af forholdsvis ny Dato. Det er muligt, at den ikke alle Steder har virket lige effektivt, men saa var der efter min Opfattelse større Grund til at indskærpe dens Pligter frem for at afskaffe dem. Det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Arbejdsløshedslovgivningen er saa indviklet, at almindelige Mennesker ingen Forudsætninger har for at udøve de Kontrolbeføjelser, som man har tillagt de kommunale Beskæftigelsesudvalg. De Bemærkninger er rigtignok en Himmerigsmundfuld! Jeg har aldrig nogen Sinde set en saa aabenlyst Indrømmelse fra Administrationen af, hvor kompliceret og indviklet det hele efterhaanden er ved at blive. Jeg skal gerne indrømme, at det er indviklet, men var det saa ikke mere betryggende for alle Parter, at man forenkledede, saa det hele blev overskueligt og fik en saadan Sammenhæng, at selv vi andre almindelige Mennesker, som kan komme ud for at blive placeret i disse kommunale Beskæftigelsesudvalg, ogsaa fik Muligheder for at forstaa og udøve den Kontrol, som vi i den Forbindelse var blevet sat til at udøve.

Det siges endvidere i Bemærkningerne, at Udvalgsformændenes Besøg har givet Anledning til Utilfredshed og Kritik blandt Kassernes Tillidsmænd. Ja, det er meget kedeligt, og det er for saa vidt ogsaa en